

Principer för undervisning och inläring

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

ÄLDSTE L TOM PERRY

i de tolv apostlarnas kvorum

Undervisning och inläring

President Packer: Vårt tema är undervisning och inläring av Jesu Kristi evangelium, både i klassrummet och hemma. Alla vi som är ledare, lärare, missionärer och föräldrar har en livslång uppmaning från Herren att både undervisa om och lära oss evangeliets lärdomar så som de har uppenbarats för oss.

Vi börjar med ett kort samtal mellan äldste L Tom Perry och mig själv

om principer som ligger till grund för god undervisning. Mitt uppdrag är att återge några personliga upplevelser som har lärt mig mycket om undervisning och inläring. Om ni tittar och lyssnar noga så kommer ni att märka att för att vara en bra lärare så måste man också vara en villig elev.

Efter vårt samtal ska äldste Jeffrey R Holland tala om hur man förbereder sig för att undervisa. Han kommer sedan att vara i ett klassrum med

elever för att demonstrera hur undervisning i klassrummet kan gå till.

Vem som helst av de tolv skulle kunna ha gett presentationen på ett effektivt sätt. Var och en skulle ha haft en egen infallsvinkel. Det finns inte någon metod som fungerar för alla lärare eller situationer. Anden är nödvändig för att vi ska få vägledning när det gäller vår förberedelse, upplevelse, personlighet, kunskap och vittnesbörd i en given undervisningssituation.

Ledarnas ansvar

Ledare har ett ansvar att undervisa, vare sig det är på rådsmöten eller i intervjuer eller på kyrkans möten. De har också ett ansvar att se till att fortbildning och effektiv evangelieundervisning är ett återkommande inslag i medlemmarnas liv.

Därför gav första presidentskapet ut ett brev, daterat den 17 november 2006, där de tillkännagav att ämbetet lärarutbildningsledare för stav och församling hade upphört. Med brevet kom en lista på ledarnas ansvarsuppgifter i samband med lärarutbildning. Vi förlitar oss på att principerna som lärs ut i den här utsändningen tillsammans med förslagen och resurserna som anges i brevet hjälper ledare inom prästadömet och biorganisationerna att rådgöra tillsammans för att förbättra undervisningen och inläringen av evangeliet. Det ska inte vara nödvändigt att ha särskilda möten för fortbildning annat än i era rådsmöten och intervjuer då och då efter behov.

Vi ber att denna utsändning må

Presentationerna i det här ledarutbildningsmötet kan hjälpa dig förbättra dig som lärare och elev. Läs informationen i de gula rutorna som finns nära början av varje presentation för att hitta och tillämpa tankarna i presentationerna. Du kanske också vill markera skriftställen och viktiga meningar i presentationerna och skriva upp intryck som du får.

Läs president Packers inledningsord. Lägg märke till tankar som kan hjälpa dig bli en bättre lärare och elev.

Fundera på följande fråga och skriv upp de tankar och intryck du får: Var bör jag göra för att se till att jag har Anden med mig i min undervisning hemma och i kyrkan?

Vad tror du hjälper president Packer att vara en bra elev?

hjälpa er bli bättre lärare och elever i undervisningen av Jesu Kristi evangelium.

Villighet att lära

Äldste Perry: President Packer, du skrev en bok med titeln *Teach Ye Diligently* (Undervisa flitigt). I varje position i kyrkan krävs det en effektiv lärare. Det är vår viktigaste kallelse. Kan vi i några minuter tala om hur man undervisar flitigt, vilket är ett krav i de olika ämbetena i kyrkan?

President Packer: Jag hade utsetts till seminarieledare och jag visste ingenting. Jag fick en uppgift, anställdes, och betalades mer eller mindre för att åka runt i kyrkan och tala om för seminarielärare hur de skulle undervisa och vad de gjorde fel. Det var mycket pinsamt, för jag skulle vara med på en lektion och se läraren göra något och vara tvungen att påpeka när han eller hon gjorde fel, när jag visste att jag gjorde samma sak varje gång jag undervisade, och jag lärde mig en del om det.

Äldste Harold B Lee och äldste

Marion G Romney undervisade alltid, och de brukade anstränga sig att säga något till mig eller lära mig något. Jag tror anledningen till att de gjorde det — jag vet inte om de någonsin såg mig i den här positionen eller kallelsen — är att jag hade en dygd: Jag ville lära mig, och jag var inte motsträvig. Och om man inte är motsträvig, och om man vill lära sig, så kommer Herren hela tiden att undervisa en, ibland om sådant som man egentligen inte trodde att man ville veta.

Dessa båda utmärkta lärare brukade undervisa mig. När jag träffade broder Romney, så sade han ibland: "Grabben, jag vill tala om något för dig." Jag visste vad som skulle komma. Han skulle tala om för mig att jag gjorde något som jag inte borde, och jag brukade alltid tacka honom.

Jag lärde mig tidigt att det är mycket värdefullt att lyssna på äldre människors erfarenhet. Jag hade en gång en stavs-president som sade: "Jag försökte alltid vara nära beundransvärda människor." Han bodde i en liten stad i Idaho, men han sade: "Om

en föreläsare skulle komma, eller något annat speciellt skulle hända, så brukade jag alltid vara där eftersom jag kunde lära mig något."

Jag har alltid velat umgås med äldre människor. (Nu är jag en.) Jag minns att LeGrand Richards inte brukade gå lika fort som de andra bröderna i de tolvskvorum, och jag brukade alltid vänta och öppna dörren för honom och gå tillbaka till byggnaden med honom. Och en dag sade en av bröderna: "Du är så snäll som tar hand om broder Richards." Och jag tänkte: "Du känner inte till mitt själviska motiv," att när vi promenerar tillbaka så brukar jag lyssna på honom. Jag visste att han kunde minnas Wilford Woodruff, och han brukade berätta. Undervisning mellan fyra ögon är mycket mäktigt. I allmänhet sker undervisning mellan fyra ögon när man blir tillrättvisad.

En annan princip som gäller undervisning är att gå upp tidigt (se L&F 88:124) — men det lätta med det, eller det svåra, är att gå till sängs och sedan begrunda på morgonen

när sinnet är klart. Det är då tankarna om undervisning kommer.

Jag vet inte hur ofta jag har fått en uppgift och jag inte har en aning om vad jag ska göra. I går var jag på ett möte med generalauktoriteterna. Jag visste att jag skulle tala först, och jag tänkte: "Vad ska jag säga?" Och jag litade på att det skulle komma, och det gjorde det.

Använda skrifterna

Äldste Perry: Hur viktigt är det för dig att använda skrifterna när du undervisar?

President Packer: Jag har alltid litat till skrifterna. Det bästa föredömet i fråga om undervisning och hur man undervisar, det bästa mönstret för undervisningsmetoder, förutom själva ämnet, som är evangeliet, är Herren och hans undervisning. Det är därför jag inte tycker om att gå fram till talarstolen eller ställa mig framför en klass utan att ha mina skrifter till hands. Jag har dem i handen i dag.

Äldste Perry: President Packer, du har burit med dig skrifterna. Varje gång jag har träffat dig har du haft med dig skrifterna. Du berättade en gång hur de blev blöta och att det bara gjorde dem bättre, för du kunde bläddra i dem fortare.

President Packer: Ja, jag studerade skrifterna ute på gräsmattan och någon ropade på mig och jag lämnade skrifterna uppslagna på det lilla bordet, glömde dem, som gamla män gör, och så gick vattenspridaren på. Jag kom ut dit nästa morgon och tänkte: "Å, mina skrifter som

jag har gjort understrykningar i under 50 år är borta." Men så upptäckte jag att sidorna hade blivit lättare att bläddra i. Jag tror att om jag skaffade nya skrifter så skulle jag låta dem ligga ute i regnet innan jag började använda dem.

Äldste Perry: Andra talar alltid med oss om skrifterna och några av dem om hur svårt det är att ta sig igenom dem. Hur får du skrifterna att komma till liv i din undervisning?

President Packer: Håll ut. Jag minns när jag bestämde mig för att jag skulle läsa Mormons bok. Jag var tonåring. Jag slog upp boken och läste: "Jag, Nephi, är född av goda föräldrar." (1 Nephi 1:1) Och jag fortsatte att läsa mig igenom kapitlen, och jag lärde mig en del. Det var intressant, och jag fortsatte tills jag kom till kapitlet om Jesaja och språket från Gamla testamentet. Några månader senare bestämde jag mig för att försöka läsa Mormons bok igen. Jag läste: "Jag, Nephi, är född av goda föräldrar," men varje gång jag kom till de där svåra Jesaja-kapitlen så undrade jag varför de fanns med. Till slut bestämde jag mig för att läsa dem också. Så när jag var tonåring behövde jag bara titta på orden. Jag förstod dem inte,

men jag kunde vända på bladen och ta mig igenom det hela. När man kommer till Alma så går det lätt som en plätt.

Så man behöver ha bestämt sig för att läsa dem, och inte bara snappa upp lite här och där, utan läsa dem från början till slut — Mormons bok, Nya testamentet, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. I flera år gjorde jag det till en vana att läsa skrifterna varje sommar när vi hade lite tid över, för att uppfriska minnet.

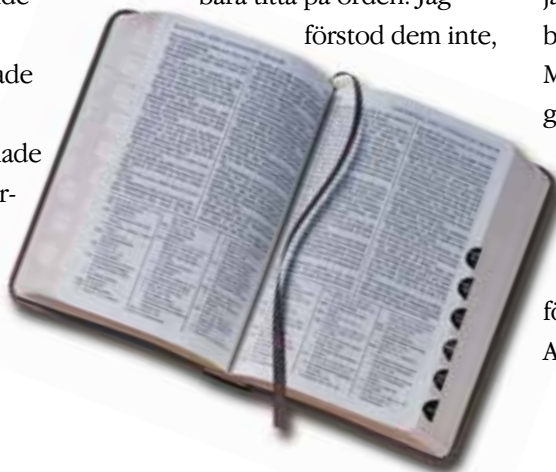
Be om att få gåvan att undervisa

Äldste Perry: Vilket råd skulle du ge nyomvända innan de kallas som lärare för första gången?

President Packer: Jag skulle säga att de kan klara det. Alla kan undervisa. Jag skulle råda dem att be om att få gåvan att undervisa. I Mormons bok talas det om gåvor och ett flertal beskrivs, bland annat gåvan att undervisa om evangeliet genom Anden. (Se Moroni 10:8–10.) När jag läste det för många år sedan, tänkte jag: "Det är en gåva som jag vill ha, att kunna undervisa genom Anden." Jag fick veta genom skrifterna att man måste be om den — be och ni skall få — så jag skulle säga till dem att fortsätta be och söka "och ni skall finna" (se Matt 7:7; 3 Nephi 27:29) och att gåvan måste förtjänas, men den kan komma.

Söka Anden

Äldste Perry: Vad bör lärare göra för att se till att de undervisar med Anden?

President Packer: Man måste leva värdigt och man måste be om hjälp. Man kan be om hjälp om man är förälder. Och sedan måste man hålla buden och be hela tiden, oavbrutet, om att få förmågan och inspirationen att veta vad man ska göra och när. Herren sviker oss inte: ”Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er.” (Joh 14:18) ”Vadhelst du begär med full tro i Kristi namn, troende att du skall få, det skall du få.” (Enos 1:15) Och i ett av skriftställena finns ett litet tillägg — om det är gott för dig. (Se Moroni 7:26.) Evangeliet är mycket praktiskt.

Du kanske är en gammal man som tycker att du har gjort ditt, du kan vara en ung människa som är rädd för allt, eller en mor som är upptagen med sina barn, eller en far som har för mycket att göra, men du kan undervisa, och du kan be och du kan få vägledning. Och du klarar det. Du blir välsignad av Herren, det kan jag lova dig.

När Herren undervisade så talade han alltid om sådant som folket kände till. Till exempel: ”Himmelriket är likt ett nät.” (Se Matt 13:47.) Det är inte ett nät, det är bara likt ett, och sedan förklarade han varför. Och ”himmelriket är ... likt en köpman som söker efter vackra pärlor.” (Matt 13:45) När han berättade liknelsen om såningsmannen (se Matt 13: 3–8) så var det något de kunde relatera till, och det är inte bara möjligt utan ganska troligt att när han hade återgett liknelsen om såningsmannen och talat om säden som hamnade på stenig mark och i

god jord, att en av dem som lyssnade, en månad senare när han själv planterade och hade säd i handen, återupplevde lektionen.

Om ni använder liknelser och berättelser och illustrationer så lever de kvar när eleverna har lämnat klassrummet. Hans metod var anmärkningsvärt enkel. Ibland var han ganska sträng, men han undervisade alltid på deras nivå.

Undervisning är en högtidlig kallelse, en helig kallelse. Det jag tror jag skulle säga till lärarna är att de aldrig undervisar ensamma. De behöver aldrig vara ensamma. Herren har lovat det i skrifterna. Alma sade att Herren förlämnar alla folk lärare på varje språk (se Alma 29:8), och Herren sade: ”Lären flitigt så skall min nåd vara med eder.” (L&F 88:78)

Jag vet inte hur man undervisar om evangeliet utan ihärdighet i bön. Man kan uttala en bön men man kan också tänka en bön. Många

gångar när jag har undervisat en grupp eller en klass så har jag bett inom mig: ”Hur ska jag ta mig igenom det här?” Och jag vet inte hur man ska göra det utan att ha den kraften tillgänglig.

Ansvar att undervisa

Äldste Perry: Undervisning är kärnan i kyrkans alla aktiviteter. Vilka har ansvaret att förbereda sig för att undervisa?

President Packer: Alla är lärare — ledaren är lärare, efterföljaren är lärare, rådgivaren är lärare, föräldrarna är lärare. Alltså har vi ett ansvar att lära oss principerna om undervisning. Herren organiserade sin kyrka så att alla är delaktiga i att göra allting i kyrkan. I Läran och förbunden står det att ”var och en må tala i Herren Guds, ja, världens Frälsares namn.” (L&F 1:20) Vad välsignade vi är att ha ett lekmannaprästerskap, som det heter, så att alla bröderna kan ha prästadömet. Alla systrarna kan få en kallelse i kyrkan och alla blir föräldrar. Därför är undervisning kärnan i allt vi gör.

Äldste Perry: Du nämnde undervisningen i hemmet. Vad är skillnaden mellan att undervisa i kyrkan och att undervisa i hemmet? Är det stor skillnad?

President Packer: I hemmet är det mer personligt och bättre och lättare och mindre formellt, och föräldrarna undervisar genom sitt exempel. Föräldrar undervisar också om annat som kan vara svårt för barnen när de frågar varför och

Man måste leva värdigt och man måste be om hjälp. Ni kan be om hjälp om ni är föräldrar. Och sedan måste man hålla buden och be hela tiden, oavbrutet, om att få förmågan och inspirationen att veta vad man ska göra och när.

allt föräldrarna kan säga är ”därför” — eftersom de inte vet varför, de bara vet att man inte ska göra det, och de undervisar dem om lydnad så att de vet och förstår. Och i hemmet finns det där starka kärleksbandet mellan föräldrar och barn som man inte kan låta bli att undervisa om.

Undervisa genom Anden

Äldste Perry: President Packer, hur förmedlar läraren Anden i klassrummet till eleverna så att det blir en meningsfull upplevelse för dem?

President Packer: Först måste de få veta att du älskar dem, att du vill undervisa dem. Sedan måste du kommunicera på deras nivå. Man kan inte flyta ovanför, när det gäller evangeliet, och tala om sådant som de inte kan relatera till. Det är inte vad Herren gjorde. Herren gick med dem och talade med dem i vardagslivet, och hans undervisning låg alltid på den nivån.

Om du har något att lära ut så vill de verkligen lära. Också tonåringar —

särskilt tonåringar — vill lära. De törstar efter det.

Många lärare tror att de måste vara så förberedda att de kan varje mening. Ja och nej. I förberedelsen ingår att göra presentationen så anpassningsbar att du kan engagera eleverna och få dem att ställa frågor och göra dem delaktiga. Du måste lämna lite plats för inspiration.

Den Helige Anden hjälper oss att minnas. Om vi har svårt med något vi ska undervisa om och vi tänker på vilka vi är och vad vi gör så finns det alltid någon liten upplevelse vi har haft, eller någon plats vi har varit på eller något vi har sett, som vi kan använda i lektionen. Och skrifterna är en del av allt detta. De är inte bara en bok man läser då och då för att få veta kyrkans regler och föreskrifter.

En ganska stor del av undervisningen i kyrkan utförs på ett så stelt sätt. Det blir en föreläsning. Vi reagerar inte så bra på föreläsningar i klassrummet. De går bra på sakramentsmöten och på konferenser, men undervisning

kan vara en tvåvägskommunikation så att man kan ställa frågor. Du kan lätt använda frågor i en klass.

Tänk dig att du undervisar om profeten Joseph Smiths martyrdöd. Du är nu kyrkohistorielärare och du har studerat alltihop, och du vet att det var den 27 juni 1844, klockan 17.00 i Carthagefängelset som profeten sköts. Om du frågar eleverna vilken tid och dag och var profeten sköts så är det ingen som vet det. Du visste det inte innan du läste det i lektionsboken. Men du kan säga: ”Vad ledde till hans död? Vad tror ni ledde till hans död?” Så fort du säger ”Vad tror ni?” så har de något att säga. De kan delta, till och med de mest blygsamma elever kommer att ha något att säga. Så det finns ett sätt att ställa frågor och observera och styra klassen. Svara på frågor. Ställ frågor till klassen.

Du kan inte ge bort något som du inte har, lika lite som du kan komma tillbaka från en plats du inte har varit på. Så du måste ha med dig Anden. ■